

tih. Dasiravno je vedel, da so vrata po 9. uri nikomur več ne odprejo, je vendar klestil s svojimi suhimi ročicami po durih. Ali bilo ni duha ne sluha. Žalostno je to jungfravam naznanil in jo krenil v farovski hlev. Mislil se je pač tu me ne bode dobila rosa, kakor že večkrat preje. Prenočil je torej ne dovolj prostornem ležišču ter prišel drugo jutro vna zmučno in prašen na dan. Ali je to dostojno, vzorno življenje za duhovnika? In takih povestic vemo še veliko! Zavedni St. Jakobčani.

Žitaravas. Klerikalna blamaža. Proti občinski volitvi v III. razredu tukajšne občine so klerikalci vložili pod vodstvom obeh župnikov priziv na c. kr. deželno vlado. Kakor je bilo izprevideti, je zavrgla vlada celo kavsarijo v vseh točkah. Niti enega slučaja niso mogli dognati klerikalci, da bi se ravnalo pri volitvi protipostavno. Nepravilnost se pripeti pač le v klerikalnih občinah, kjer vlada terorizem proti drugomislečim. Tudi grdo lagali so v svoji pritožbi in c. kr. vlada, ki je razvidila iz volilnih aktov, da se je vršila volitev popolnoma postavno, je imela zopet enkrat priloznost, prepričati se o resnicoljubnosti klerikalcev. Zatoraj bo morala priti vlada pomalem tako daleč, da bo vsak klerikalni priziv proti kaki volitvi takoj zavrgla, kakor hitro bo dospel. Klerikalci so se tudi kesali, ko je bil odposlan priziv, kajti ko bi pritožbe ne bili vložili, stali bi klerikalni zastopniki II. razreda že osem mesecev v občinskem odboru in bi mogli „rešiti“ ali celo „izveličati“ občino. Posebno jih je peklo, da niso mogli vplivati na volitev volilne komisije za državnozbornko volitev, ker to je poskrbel še stari občinski odbor. „Oh ti pr... nosi! si bodo mislili zdaj klerikalci. Kaj, da jih letos ni konca? Če bo šlo tako naprej, postanejo daljši kot kravam roge“. Pomanjkuje nam prostora, govoriti natančneje o vsaki točki priziva; omenimo le, da župnik Weiss, ki je sestavil priziv, ni izkazal ravno visoke modrosti. Vendar moremo reči: Pastil je svojo luč svetiti, kolikor mu je bilo mogoče.

Eden. ki se grozno smeji.

Iz Črne na Koroškem. Dragi „Štajerc“, vzemi za danes enega klerikalca, rudarja Maks Osočnika, pod krtačo. V času volitev je ta možakar ljudem listke z Grafenauerjem imenom napisaval. Ker nismo vsi farški podrepani, zato tudi nismo bili s tem zadovoljni. Ali tiste, ki niso hoteli plesati po farški piščalki, napada Maks zdaj po gostilnah. Ali je to katoliško, ti Maksi, da napada ljudi v krčmi in jim izlivaš vino? Kadar fehtariš po celi fari za cerkvene potrebe, takrat ti je vsak dober, Nemeč kakor Slovenec. In ti, kateremu se še plenice niso posušile, bodeš odrasene može napadal? Iz temnih krajev si se priberačil k Nemcem in nemeški kruh si jedel ter ga še ješ. Ako še odselej ne bode miru pred tem Grafenauerjevim pristašem, govorili bomo v Plibergu naprej. Naprednjaki.

Iz Rožne doline. Čast gosp. urednik, blagovolite mi dovoliti malo prostora v vašem cenjenem listu! Izvedel sem, da bodo napredni Rožani začeli resno nastopati proti prvaškemu nasilstvu, ker se njegovi privrženci že tako silovito obnašajo, kakor bi mi naprednjaki tuji bili in ne imeli nobenih pravil. V spodnjem Rožu se prvaki že pogovarjajo, kako bodo nas duševno „pobijali“ in tudi „obešali“, kadar bodo na Trati „zilske piščale“ k „cin-cin“ čvenkanju zapele. Pravijo da bode pri „Ovingelcu“ strašni „šarfrichterkomision“ vkup stropil. Tri sto korakov od prvaške „barakne“, ki na gmajni stoji pa še plačana ni, mislijo pa za nas uboge naprednjake „topeltne gavge“ postaviti. Oh, to bo čudno! Kar strah pa nas je obšel, ko smo izvedeli, da nas bodo že kmalo začeli „obešati“, gotovo pa tedaj kadar bode daleč okoli znani „dolgoklojar“ z rudačo-rujavimi črevlji in „črnimi“ očali „rabeljsko prifengo“ pri kakemu prvaškemu „šinterju“ „dovpoloživ“ „Joj, tedaj bode nastal jok in stok po celici južni Koroški! Ako pa nas še ne bodo takoj in tako hudo zabasali, potem pa se pripravimo za izdatno obrambo, da ne pridemo danes ali jutri pod omenjene „prvaške gavge“...

Iz Glinjske okolice. Dne 14. maja t. l. je

izdihnila svojo prvaško „dušo“ neka kraštova „babura“. Bila je prava spaka. Kadar je pred kakega duhovnika prišla, brž je vzdignila farizejske oči proti nebasam ter občutljivo zdihnila: „O Bog, ti si naš gospod!“ Če je pa na Stingelcovemu „tanzbodnu“ z Brigelju rajala, tedaj se je pa tako v njega zaljubila, da je prav po hajdovski zavpila: „Vrag naj vzame farje in vse kar po njih diši. Brigelje, ti si naš prvaški Bog in Brejček tvoj profet!“... In, dragi „Štajerc“, li zamoreš vganiti, kdo je bila ta necloveška pošast?... Nobeden drugi, kakor pa dolgoletno Glinjsko prvaštvo, katero smo na dan volitve pri Dremlju naravnost zadušili iz 59 timi belimi in 69timi rudečimi „lopatami“ v pričo 78 Grafenauerjevih asistentov vsaj za šest let pokopali. Prvaki: Brigelje, Dolgoklojar, Kratkoklojar, nepotrjeni dohtar Foksa, domači notar Andrejček, Bošta Ribič, Smon Hribernik in Joza Šmirfinc pa so na njegovem „grubu“ kleče tole žalostinsko zapeli:

Kje so naši možjeji,
Možeji prvaški?
Stingelovi ljubljenci
Hrabro se borili!
Vsi zapustili so nas!
Kje so naši „stingelci“,
Stingelci, ti „črni“?
Kak bi zdaj jih rabili,
Z njim se pobahali!...
Glavca se zmordila jim,
Nam zvonijo bim-bam-bim!...

Dostavimo še, da so pričakovali prvaki izmed 240 volilcev naše občine okoli 200 glasov za Grafenauerja, a so jih le 78 napreslali. Grafenauer veseli se naše občine, v kateri so te prvaki pod častno streho vzezi hotel... pa ni šlo!...

Trata pri Glinjah. Ljubi „Štajerc“! Pristržno te pozdravimo in ti objavimo veselo novice. Ni še staro leto novemu roku podalo in vendar je pod našim političnem obnebu precej drugače postalo. Ljubi „Štajerc“, prej si bil pri nas neizrečeno hudo zatira, a danes je lov na te odjelan. Danes berejo tebe ne samo tvoji zvesti prijatelji in odjemalci, temuč tudi zagriženi nasprotniki... Komaj te o sobotah preberemo že pridejo gotovi bralci in izposodijo. Drugi letijo v nedeljah v gostilne in te tam skrbno čitajo. Prvaki pa, ki so v nedeljah lumpali, te pa v ponedeljkah vkrađejo, ker tako pridejo najvrednejši do podučljivega in kratkočasnega berila. Vidiš ljubi „Štajerc“, tako si se nam vsim v kratkem času priljubil! Samo neki starček te bolj od strani pogleduje, ali bere te pa tudi, ker drugače bi ne mogel vedeti, da imaš pod pazduho veliko krtačo za predrzne prvake in za peljive kaplane. Ljubi „Štajerc“, mi naprednjaki se ti lepo zahvalimo za pospeševanje našega političnega mišljenja, ter te prosimo, da nam tudi za naprej pomagaš v boju zoper prvaško neumnost.

Iz Možice. Dragi „Štajerc“, oprost, da te zopet nadlegujemo. Česar še nismo pričakovali se je sedaj vendar uredniščilo: Naše izobraževalno društvo, ki je bilo ustanovljeno strogo na „slov. krščanski podlagi“ je na omenjeni podlagi že poginilo, nihče pa ne ve, kedaj. Eni vgbajajo, da mu je mežnar vrat zavil, drugi pa zopet, da ga je bilo vsled pomanjkanja konec. Pogreb se je vršil po Atilovnem načrtu, pa ne v vodo, gotovo v kakšni jarek, ker bode počivalo do prihodne spomladi. Pa to še ni nič, zgodilo se je še nekaj hujšega. Naše izobraževalke stavkajo že štirinajst dni; ker namreč mežnar zadnokrat pri cesarski pesmi ni čisto prav pritislil, je bil pa ogenj v strehi. Ker je stavka, tam se je bati tudi izgredov. Mežnar pazi, da ne bodeš okuail sv. jeze tercijalskih „štrikov“ po svojih suhih plačah, seveda „na katoliški podlagi.“ Poišči tisto šibo, ki je bila nam namnjena; če si jo vrgel v koruzo, poišči jo, saj se bode tudi tem poglavkam dobro prilegla. Ljudje so pa veseli, ker fantje veliko lepši pejejo. Neki kmetič se je izrazil, da tista P... ravno tako cvili, kakor mačka, kadar ji na rep stopiš. Dobimo tudi novo podobo sv. Jakoba iz lesa; to je sicer lepo, če se za cerkev skrbi, ki kakor se pa ne strinjamo s tem, da se sedajna krasna podoba odstrani. Dragi „Štajerc“, ker si ravno v eni zadni številki pisal o božjih potih, mora velika karavana na božjo pot na sv. goro, pa

menda ne, iz same pobožnosti; gnalo jih je le rujno vince, ker se sedaj samo od tistega govori. V gorici bi bili reveži kmalu pozabili, kam da so namenjeni; nekdo si ga je dobro narokal, saj doma ga ne sme! Mi nismo proti temu, pa bilo jih je veliko zraven, ki se doma cerkve presneto izogibljejo, k pridigi in k večernicami pa celo nikoli ne pridejo. Tam so si pa mogli pridigo in litanije drago plačati, in koliko so časa zamudili ter denarja potrosili. Ako bi tiste stotake za nove orglje darovali, bi bilo veliko pametnejši. Bolj „te fest“ je pa doletela izvanredna milost da so bili povabljeni na Kranjsko en dan na „Somerfriš“.

Eden.

Recklinghausen (König Ludwig) na Nemškem. — Dragi „Štajerc“! Prosim za mali storček, da se okrtaji naše vsje podgane; ali se še spominjate na tistega ajmohtarja Hostarja, ki je v puntu tako pridno cigare kadil? Zdaj je prišel sem na Nemško, da bi nam morda zopet neprimlike delal. Ali tukaj se nepustimo kruha žreti! G. Tenschert je mendar sam sprevidel, kakšne hinavce je imel pri ajmohtarstvu; zato je dal Hostarju breco. Tako padajo ajmohtarji v luknjo, katero so drugim kopali. Ali še veste, kako so jemali pošteni trboveljski rudarji slovo, ker se jih je od ajmohtarstvih ruhanov od kruh spravilo? Zdaj gre vam ravno tako in še hujše. Tukaj na Nemškem pa se seveda ne bomo ravnali po komandi kakšnega Seba ali Lončariča. Mi ne rabimo sivih podgan. Pokazati jim bomo pot, ako bodo prihajali s svojim smoljani in petelini k nami. Leb itak ni imel niti za postelj kupiti in je moraj na tleh ležati. Ali pri nas na Pruskem za ajmohtarje niti „pulverkište“ ne damo... Glück auf!

Stari Trbovljani.

Novice.

Duhovnik o duhovnikih. Večkrat smo že objavili resne besede, ki jih je izustil kakšni pošteni duhovnik glede svojih tovarišev. Tudi danes naj poročamo o takem slučaju. Neki duhovnik na severnem Češkem je napisal zadnjič v nekem listu sledeče besede: — Bolj fana-tične, sovražne, nestrpne in maščevalne družbe ni na svetu nego je klerikalna, celotična duhovščina. Vkljub temu, da so klerikalci neizobraženi in nazadnjaški, hočejo vendar vse komandirati in čez vse vladati; čez državo in družbo, znanost in šolo, javno in zasebno življenje. Samo eno pesem znajo ti črnuhi: Kdor ne veruje, kar mi predpisujemo, ta naj bode proklet“. In v našem breznačajnem času je še dosti štrakopetnežev, ki se bojijo kakih groženj. Klerikalci zahtevajo prostost, neomejeno prostost za-se, ali suženstvo za njih nasprotnike. Nestrpni do kosti so ti svetohlinski tercijali in ravno nasprotni božanskemu ustanovniku Jezusu, ki je bil proti vsakomur, celo proti brezverskim šaducejem polen ljubezni in samo proti hinavskim farizejem strog. — Posebno grdo je obrekovanje in vohunstvo, ki ga rabijo ti duhovniki ljubezni napram svojim nasprotnikom. Takšna je ljubezen teh služabnikov božjih, kakor se imenujejo. Na priznici govorijo lepo in sladko, sami pa imajo najmanj ljubezni do bližnega... Kristus je sicer ljubezen do bližnega v prvi vrsti priporočal, ali ti ljudje se ne brigajo zato. — Tako je pisal katoliški duhovnik o katoliških duhovnikih. In mi ne moremo drugega reči nego: res je, kar je govoril ta mož, vse do pice res!

Na „božji poti“. Pod tem naslovom smo objavili v predzadnji številki članek, v katerem smo povedali svoje mnenje o romanju. Res je in ne da se utajati, da primašajo taka romanja veliko škode, kajti časa in denarja se izgubi dovolj. Korošcev „Gospodar“ pa toči grenke solzice in joka, da smo mi zato „brezverci“. „Gospodar“ zavija pri temu pobožno oči in se priljuje kmetu ter psuje g. Orniga. Kar piše ta lažnivi list o življenju „meščanov“, ki baje nič ne delajo in se vajo le od gostilne do gostilne, od letovišča do letovišča, — to je smešno. Vsak mestni branjevec in mestni pisac je storil več koristnega dela, nego tisti lažnivi popi, ki uganjajo v pjanem stanu gostilniško politiko. Le poglejte „mestna

govore ali obrtnike, kako delajo in trpijo za kos kraba in poglejte vaše kaplane, kako pasijo meso leto za letom. „Gospod“ piše, da se kmet na romanjih nekoliko telesno odpočije, v nove kraje in ljudi in zraven se pokloni svoji stvarniku. Kdo bi zavidal kmetu počitek? Ali mi ne verujemo, da se zbite kmetove kosti pčijejo, ako roma ure daleč v največji vročini skalovju. Svojemu stvarniku pa se kmet tudi doma lahko pokloni, — s čistimi srcem in ne z gobobesednimi ustami. Ali „Gospodar“, mi poznamo, zakaj se ti gre! Bojiš se za tiste stotake dobička, iz krvavega kmetškega denarja zaprašnega dobička, ki ga dobivajo klerikalni voditelji romarskih izletov. Ne za vero, — za denar se gre tej gospodi!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Značaj laži-kmetške zveze. 22. avgusta se je vršil v Zagrebu shod „stranke prava“, na katerem je priromal tudi neizogibni Cvenko-Benkerič. Ta smešna figurica, ki jo vodi na Štajerskem kaplan Korošec na vrhovi, hotela je igrati v Zagrebu visoko vlogo. Mi sicer ne damo veliko na čenčanje tega možičelja. Ali da izpoznamo pravi značaj laži-kmetške zveze, treba je zasledovati te govore. Benkovič je rekel glasom „Gospodarjevega“ poročila sledeče: „— cilj pa mora ostati vedno isti: politično in gospodarsko čisto neodvisna Hrvatska skupno s slovenskimi zemljami“. In končal je svoj govor s željo, da bi jugoslovanska misel zgodno vzrasla in napredovala... Torej bodi opet pribito. Klerikalna laži-kmetška zveza in vseh vsi prvaki zahtevajo združitev slovenskih zemlja s hrvatskimi, zahtevajo torej, da se Avstrija razbije in so tedaj državni izdajalci. Grdo hinavstvo! Na drugi strani se valjajo pred dunajskim dvorom v blatu, na drugi strani pa hočejo razbiti habsburško državo. Hinavci! Ali — poteklo bode veliko vode, predno se bode vzedlo ljudstvo na limanice teh ljudi!

Gospodarski boj bijeta prvaško-klerikalna in prvaško-narodna stranka. Na vse strani ustanovlja vsaka teh dveh strank nove posojilnice, združenja, zadruženja zveze itd. V zadnjih dneh se je vpisalo v trgovski register v Celju 18 takih novih ustanovitev. To je velikanska brezvestnost, s katero se goni ljudstvo v gospodarski ropad. Čimveč je teh posojilnic „narodne“ ali klerikalne barve, temmanj vredne, temslabotnejše so. Prišlo bode od takih gospodarskih polomov, kakor jih na Štajerskem od časa urešitvenih nesrečnih farskih „konzumov“ nismo nikoli videli. Pred kratkem se je ustanovila v Celju štajerske filijalke ljubljanske klerikalne „Zadružne zveze“. Med ustanovitelji so večinoma namni politikujoči duhovniki in advokati; tako tudi benkiški Benko-Cvenkanič, kaplan in poslanec Korošec, ljubljanski že opetovano zaradi laži in prevarovanja kaplan Lampe, celjski vikar Gorišek, profesor Fon itd. Sami ljudje so to, ki bi imeli veliko povoda, da se sploh skrijejo. Seveda, Korošec in Lampe spadata dobro skupaj, kajti kadavra sta stala že večkrat zaradi predolgega govora pred sodniji. Gorišek pa ima tudi že nekaj konzumskih polomov na vesti. Na ustanovem shodu tega najnovejšega klerikalnega podjetja je bilo 45 oseb navzočih, med njimi pa 27 farjev. Radovedni smo, kako dolgo bode to brezvestno polnjenje trajalo. Ljudstvo, odpri oči i zapri kape!

„Gospodarjeve“ infamije. Znano je, da je Korošec „Gospodar“ med tiste podle čunje, ki jih človek ne porabi niti v stranišču. Naj so bili „Gospodarjevi“ slamnati in resni predniki tudi zaporedoma zarsdi častikraje zaprti. Kar pisari poštenjak Korošec v zadnjih številkih svoje čunje o g. Wratschku, to presega pa vse meje. Pobožni obrekovalci v Mariboru bi se ne smeli čuditi, ko bi jih pošteni kmet po legnanih čeljustih klofmatnil. Imeli bomo še mnogo pota, da primemo „Gospodarja“ za jezik. Za danes bodi le sledeče pribito: 1. Neresnično je, da bi bil g. Wratschko s svojimi pristaši v Zg. Štajerskem in da bi nakupil bikov za 10.000 K. Res je, da se svoj čas sklenil nakup avstrijske govede za 5000 gold. Ali polagoma je tekom 3 letih nakupilo govede le za 1000 gold. in je dobil zastop od posestnikov ves denar nazaj poplačan. — 2. G. Wratschko

je opravljal sam skozi 10 let brez tajnika vsa okrajna dela za malenkostno odškodino 360 gold., medtem ko je dobival prejšnji načelnik 400 gold. Zato se je g. Wratschku za 7 tožbarenje dovolila renunceracija 1500 K. Vse je gola prokleta laž, kar piše list propalih farskih lažnikov. Fej!

Ptujski okrajni zastop deluje v kljub vsem napadom prvaškega laži-časopisja neumorno naprej. Koliko važnega, velepomembnega se je v dveh letih v tem okraju storilo! Šele pred kratkim smo poročali o krasni cesti čez Okičevo goro, ki je bila živa potreba in katero hvalijo danes i najzagrizenjši nasprotniki g. Orniga. Te dni pa bode izgotovljena nova cesta, ki je istotako za bodočnost velepomembna. To je cesta od sv. Barbare v Halozah do hrvaške meje, torej od Medribnika do sv. Florijana. Stara steza je bila grozovita. Dostikrat je živina do kolca v blatu stala in skoraj izključeno je bilo, kaj težkega po tej cesti peljati. Pod nezaslusanim mučenjem živine je moral kmet svoje pridelke, zlasti vino, spravljati. Danes pa vodi tam krasna, lepo zgrajena cesta, po kateri se pelješ kakor v velikem mestu. Kdor hoče poznati pametno gospodarsko delo, ta naj si ogleda to novo cesto. Največji nasprotnik mora zdaj priznati zasluge načelnika g. Orniga in okrajnega odbora. Tamošnji posestniki, kakor drugi imajo dobiček od tega. Upajmo, da bode pametno delo naprednega zastopa prinealo še veliko plodov!

Kmetijski zbor, ki se bode vršil dne 15. septembra 1907 v Gradcu (Annensäle) bode zboroval pod predsedstvom ekselence g. deželnega glavarja in predsednika c. k. kmetijske družbe grofa Edmunda Attemsa. Kmetijsko centralno na Dunaju bode zastopal glavni poročevalec Alfred Simitsch, vitez pl. Hohenblum. Poleg tega bodo govorili: državni poslanec knez Karl Aueršperg, vojvoda kočevski; državni poslanec Franc Peschka, podpredsednik nemške sekcije deželnega kulturnega sveta; deželni poslanec pl. Rokitsansky; posestnik Franc Girtznayr in generalni tajnik Franc Juvan. Oni udeleženci, ki pridejo že zvečer pred zborom v Gradec, imajo priložnost, da slišijo v hotelu „Florian“ predavanja o živinoreji, ki jih bodo obdržali najboljši strokonjaki. Tudi se je prikrbelo dovolj prenočišč se oddaja brezplačno; kdor zahteva take prenočišče, naj se par dni preje pri tajništvu c. k. kmetijske družbe (Sekretariat der k. k. Landwirtschaft-Gesellschaft) v Gradcu naznani. Z ozirom na nezasišane napade od klerikalne strani, naj sedaj le omenim, da 1. vpriporitelji graškega kmetškega zbora niso imeli niti pojma, da so sklicali za isti dan v Aussee kmetijski zbor; 2. ne bode imel kmetijski zbor ničesar s politiko opraviti in se ne bode zlorabljal proti nobeni stranki, kajti tudi klerikalni poslanci so povabljeni. S tem so klerikalni napadi odbiti. Kmetije iz Sp. Štajerske naj se v obilnem številu tega velevažnega štajerskega kmetškega zbora udeležijo.

Trboveljski Peter je še vedno presneto željen po denarju. Ta župnik je sicer že precej v letih, ali za svitile kronice ima še vedno veliko ljubezen. Zadnjič je prišel neki rudar g. Petru pogreb 10 mesečnega otroka plačati. Župnik je navajen, da dobi ob takih prilikah lepe plače. Ali rudar si je mislil: jaz zaslužim svoje denarje v težkem delu, — in plačal je Petru le tisto svotico, katero predpisuje postava. Veste, kaj se zgodi? Župnik pobere denar iz mize in ga vrže skozi vrata za knapom. Tako torej! Mi vprašamo: ali se sme cesarsko podobno po tleh metati? Peter, Peter, v letih si že in vendar še tak...

Surovi pretepač Brenčič, o katerem smo poročali, da je pretepal na smrt bolanega starčka in ga prav divjasko mučil je že dobil svojo kazen. 28. p. m. je bila oravnava in je bil Brenčič na 10 dni zapora obsojen. Ni veliko, ako se premisli, kako zverinsko je ravnal klerikalni Brenčič v vbojim hlapcem. Ali sramota je večja kot kazen. Kajti ta obsodba razodeva, kakšno je „krščanstvo“ tistih prvaških gospodov, ki vedno nas psujejo, da smo brezverci. Sicer pa s tem stvar še ni končana. Ragozniški župan Brumen nas je obiskal in prosil da naj ga operemo, češ da ni ničesar kriv. Izgovarja se, da ni vedel, da pretepa

Brenčič starčka. Po našem mnenju je županova dolžnost, da ve za take slučaje in ko bi imel Brumen močno roko tudi proti klerikalnim bahačem, bi se taki slučaji ne mogli dogoditi. Zdaj pa vse Brumen, kakšen junak je Brenčič. Zato je njegova dolžnost, da zastavi vse moči, da se reši ubogo dekletce, katerega ima Brenčič še v svojih krempljih, iz te hiše. Mi ne bomo preje mirovali, dokler se to ne zgodi. Brenčič pa naj v ječi premišljuje, da pravi kristijan ne kaže svojo jezo na jeziku, temveč v dejanju. Kaj ko bi reveža takrat le za malenkost huje udaril? Ubil bi ga in kot ubijalec bi stal pred porotniki. Mi ne živimo več v divjih časih, ko so se starčki mučili in dobijali. To velja tudi za klerikalce.

Župnik Čepin v Razborju se pričinja odlikovati in kaže čudno občevanje. Poroča se nam, da ljudje že nočejo več v cerkev hoditi, ker jih župnik psuje s „hudiči“, „Luciferji“ in bogve kaj še vae. Ali pride še hušje. Nekemu faranu je Čepin očital, da ima „toliko otrok kakor prašič“... Lepe besede za katoliškega duhovnika! Pošteno rečeno, dokazuje ta beseda veliko posurovelost duhovnikovo: Nekemu človeku je Čepin rekel, da je „pogubljen“, ker ga je v „Štajerca“ dal. Ali ljudje se takih larifarj več ne bojijo. Župnik se je zmotil v osebi. Povemo mu le, da imamo v Razborju veliko prijateljev. Proti temu mu ne bode pomagala nobena gonja. Tudi njegova kuharica, ki je pravcati birič v kikliji in ga spremlja kot varuh po vseh potih, mu ne bode pomagala. Napredni ptič se ne boji črnuh nič!

Lov na testamente. Iz sv. Marjete ob Pesnici se nam poroča: Neki posestnik je hudo obolel. Prišel je zdravnik in mu skušal pomagati. Bolniku je huda predla in zato so šli ljudje tudi po spovednika. Fajmošter pride in se nakrat izmislil, da naj bi prignali dvoje mož, češ da se napravi testament! Kaj treba testamente, ko še žena živi? Ali je mislil župnik, da bode odpadlo kaj v njegovo mavho? Zastonj, — kajti kmet je ozdravil in kar so kmetške roke pridelale, naj tudi ujimi ostane. Ali čudno je tako postopanje in župnik naj bi se spominjal svetopisemskih besed: Ne nabirajte zakladov, ki jih žre rja in molji...

Čudež v Žujsmu. Brez vsake šale, — poročati nam je danes o čudežu, ki se je zgodil v kraljestvu Šebatovega Toneta. Le poslušajte, pobožni čitatelji! Zala hčerka grobokopa je prišla te dni v otročjo postelj in je porodila zdravega otroka. To ni čudež, kajti kaj takega se pripeti tudi v drugih družinah. Čudno je pa, da ni nikdo o njenem stanu kaj vedel; celo najbližji sorodniki ne. Dakle ni občevalo z nobenim možkim, odvrčalo je vsako znanje z možkimi. Preje je sicer pometala šolo v Žujsmu. Ali takratni učitelj je bil zelo pohleven mladi mož in izključeno je, da bi imel on razmerje z dekletom. Čudno je tudi to, da je bilo dovolj vsega, kar je treba, v gnezdu porodnice; dovolj je bilo žitja, moke, špeha itd. V desetih letih bi se grobokopava hčerka toliko ne mogla prihraniti, zlasti ker pride k temi stvarmi še precej velika svotica. Čudež, čudež se je zgodil. Na vsa vprašanja po otrokovem očetu ne dobiš odgovora. Ali vrabci iz farnih stolpov in cerkvenih streh — v Žujsmu imajo namreč dvoje farnih cerkev eno aktivno in eno penzionirano! — in vrabci v farovžu čivkajo tajnostno in čivkanje postaja vedno glasneje in kmalu ga bomo razumeli. Ti vrabčki, ti hudomušni, radovedni vrabčki so spravili že marsikaj na dan in tudi ta čudež nam bode njih čivkanje razkrilo...

Dr. Povalej, znani „financer“ in propali klerikalni kandidat bi postal rad deželni poslanec. Podoben je judu, ki pride pri oknu v hišo, ako ga vrže skozi duri na cesto. Predzadnje nedeljo se je vršil v sv. Jurju na južni železnici shod, na katerem je prišlo do hudih spopadov med klerikalci in naprednjaki. Končno je moralo priti orožništvo. Povalej pa je sunil nekega orožnika iz dvorane. Ker je bila dvorana napolnjena z ljudmi, ni mogel orožnik orodja rabiti. Ali proti dr. Povaleju je vložena tožba in upamo, da bode tako kaznovan, kakor se kaznuje fante, ki se dotaknejo orožnika.

Župnik Ilesič iz sv. Bolfenga je še vedno zaprt. Klerikalci so pa vrziorili pravo gonjo proti vsem onim, ki ne verujejo v „nedolžnost“

tega „božjega, namestnika“ v ječi. Spravili bi ga radi iz zapora. Ali to ne bode šlo, kajti pred postavbo smo pač vsi ednaki. Kmeti se zapre, ako stori kaj nepostavnega in duhovnik mora biti istotako kaznovan, ako se pregreši zoper zakon. In večjega greha si pač ne moremo misliti, kakor je ta, zaradi katerega je bofenski župnik obdolžen. Koliko nedolžnih otroških duš se je zastropilo zaradi te svinjarije, koliko pohujšanja se je zgodilo. Zalostno je le to, da so se pustili nekateri bolfenski klerikalni kmetje tako nabujkati, da ne vedo več, kaj je prav in kaj ni prav. Mislimo, da bi ti nahujskani neumneži žrtvovali svojega lastnega otroka zločinskemu nagonu gotovih oseb. Tako daleč je podivjalo klerikalstvo ljudje. Napredni g. Gomzi je zapustil sv. Bolfeng in se preselil v Maribor. Ni mu bilo mogoče, izhajati med nahujskano klerikalno družbo. Tudi nadučitelj ima hude ure. G. nadučitelj ni naš pristaša, ali mi odločno obsojamo, da se ga zdaj tako gnusno napada, ker je župnik Ilesič — zaprt. Mi opozarjamo oblast na nezasišano gonjo, ki jo vzpizirjajo črnuhi in ki mora pripeljati še do prelivanja krvi. Mi opozarjamo tudi na dejstvo, da je cerkvena blagajna zdaj brez nadzorstva. To ne gre, da bi se denarje cele fare kar izročilo bogve komu. Postava naj velja!

Iz Sromelj se nam poroča nezasišana laži prvaških pristašev. Od zadnje volitve sem ti zmage-pijani zavezniki „Smešne zveze“ in zaupniki dr. Cvenko-Benkoviča kar norijo. Neumnim klerikalcem obešajo take laži na nos, da je groza. Tako agitirajo s tem, da se je slavni Benkovič kot poslanec izposloval od vlade, da se bosta graščini g. barona Moscon in g. grofa Attensa v Pišecah med kmete razdelili in da bodejo Cvenkovičevi volilci največji del dobili. Upov pijani klerikalni kmetje se že zdaj prepirajo, kdor bo večji del dobil. Pametnejši ljudje seveda takim natvezam ne verujejo, ampak se jim samo smejejo. Ali nekateri so čisto prepričani o vsegamogobnosti novopečenega poslanca, klerikalca, dobrega računarja Benkoviča. Sicer pa si ti črni zavezniki domišljujejo, da smejo vse storiti, kar si sami želijo. Tako so spravili zaupnika advokata Cvenkoviča, župana „Hofrata“ v svoj koš, da jih lepo vboga in še oglasov ter razglasov ne izdaja drugim nego zaveznikom „kmetске laži-zveze“. To je „ljubezen do bližnjega“, katero vedno učijo voditelji te „smešne zveze“! Drugo se ne more razglasiti; ali to se je, da je v Savinjski dolini hmelj zrel in da tamošnji posestniki rabijo veliko delavcev, makar se je mnogo fantov odpavilo hmelj dirati. Z njimi device; in te device „smešne zveze“, ki so znale tudi lepo ljudi obirati, so mislile, da bode v Žalcu istotako. Ali človek obrača, Bog pa obrne. Prišle so device in nekaj jim enakih fantov skupaj in hajd nad hmelj, kar cela procesija jih je šla. Drugi fantje, kateri so se s pametjo srečali, so to procesijo z godbo in bandero slovesno na kolodvor spremili. Ali prišlo je drugače hmeljski posestniki so imeli dosti boljših delavcev in so sromeljske lepo domu poslali. Le nekaj jih je gori ostalo in kako so ti hmelj obirali, o temu naj iz krščanske ljubezni molčimo. Kajti ti hmeljski obiranci so zdaj tako tihi, — hahaha! Sromeljčani pa se veselijo. Namesto hmelja bodo obirali lepo zrelo grozdje po krasnih tamošnjih goricah. Priporočamo že zdaj kupcem, naj se brigajo za imenitno sromeljsko kapljico!

Šolski začetek v Ptuj. Šolsko leto 1907/08 prične s 18. septembrom. Novo vstopivši otroci se vpisujejo 16. sept., za otroke iz drugih šolskih okrožij pa 15. sept. Šolska sv. maša se vrši 17. sept. v farni cerkvi.

Ponesrečeni župnik. Vpokojeni župnik g. Jos. Sović se je peljal 28. p. m. iz Podgorja proti domu. Voz se je preobrnil in 69 letni gospod je bil težko ranjen.

Grozoviten umor. Iz Ponikve se piše: Posestnika Lah-a Anton sta sosedu Korošec Martin in Ribič Matija s katerimi se je pravdal in sta dotičnika tožbo zgibila, na strašen način umorila. O tem hočemo prihodajči natančneje poročati.

Velika sleparija na južni železnici. Sredi avgusta je prišel v hotel „Henke“ v Laškem trgu mož, ki se je vpisal kot dr. Karl Friedmann. Rekel je, da pričakuje večjo svoto denarja.

Tudi na pošti je vprašal večkrat po rekoman-diranem pismu, ki je tudi 18. avgusta prišlo. V pismu je bilo pooblastilo, da dobi dr. Friedmann od postajenačelnika 41.000 K izplačan. Postajenačelnik, kateremu se je ta denar res iz Dunaja poslalo, je svoto tujem tudi izplačal. Ta je še par dni pil in potem iz Laškega izginil. Zdaj pa se je izvedlo, da to ni bil pravi dr. Friedmann, temveč neki slepar. Vedel je, da ima dobiti Zagrebški dr. Friedmann za „švelarje“ dotično svoto in te primerno porabil. Take sleparije že dolgo ni bilo.

Veliki požar. 27. avgusta so se igrali otroci v Klečniku pri Cmureku z užigalicami. Nastal je ogenj, ki bi kmalo celo vas vpepelil. Prvemu posestniku je pogorelo gospodarsko poslopje, hiša, vozovi in krma. Kmalu potem je pričelo goreti v hiši g. Sommera, ki je tudi popolnoma pogorela. Tudi več prašičov je zgorelo. Škoda je zelo velika.

Ljubezen je bolezen! 14 letna Marija Kepej v Hočah je imela ljubavno razmerje z 13 letnim Josef Pernatom. Ali ta ljubinec je tudi druga dekleta rad gledal. Zato ga je zaljubljena Marička okregala. Fant pa ji je pokazal „da nosi hlače in jo je hudo pretepel.“

Volitve v cmureški okrajni zastop so se vršile 28. avgusta. V skupini veleposestva in kmetjskih občin so zmagali klerikalci, v drugih skupčinah pa naprednjaki. V odboru je torej zdaj 16 klerikalnih in 16 naprednih glasov.

Izpubljene stvari. V gostilni g. Wratschko „zum weissen Kreuz“ v Ptujju je pred kakimi 14 dnevi nekdo zavitek pozabil, v katerem je bilo dvoje žutih ženskih robcev (tihelnov) in 1 dvoška srajca. — V zgornji apoteki v Ptujju pa je pozabil že pred 2 mesecoma nekdo 2 komada „druka“ in 2 ženska robca. Te pozabljene stvari se dobijo pri mestni policiji v Ptujju.

Zmešalo se je šestošolcu A. Jermanu v Trbovljah.

Nova postaja. Na železnici Zeltweg-Celji so se otvorili med postajoma Slovenjgradec in Tržišča vas novo postajo Sv. Martin pri Slovenjgradcu.

Tatvina volov. V Dobrenku je bilo 15. avgusta posestniku Brunšku par volov ukradenih. Tatova sta neki Potisk in Sternšek; zadnjega so že pod ključ vtaknili. Vola sta 700 K vredna.

Gorelo je 27. p. m. v posloppu g. Kronvogel v Št. Lenartu. Pogasili so kmalu.

Veliki vlom. 3. t. m. ponoči se je zgodil veliki vlom pri usnarju Petru Primožiču v sv. Barbari v Halozah. Ukradenih je bilo 80 pasjih kož, 20 telečjih, 10 težkih govejih, 15 raznih komadov usnja in 1 stampigla, vse skupaj v vrednosti 700 kron. Vlomitelje se zasleduje.

Iz Koroškega.

Cesar na Koroškem. Te dni se vršijo veliki manevri na Koroškem in tudi cesar je posetil lepo to deželico. Z navdušenjem pozdravlja pošteno koroško ljudstvo sivolasega vladarja, ki nosi že 59 let težavno krono in je že 77 leto svoje starosti doživel. Slava cesarju! Žal, da se ne more ta visoki vladar, ki je kot človek in cesar več pretrpel, kot bi se mislilo, o današnjem položaju na Koroškem prepričati. Kaj vse bi videl visok starček, ko bi korakal liki Jožefa II. nepoznan med ljudstvom! Vidil bi revščino tega ljudstva in oduševstvo ljudskih pijavk. Vidil bi, kako se šopirijo po Koroškem tisti prvaki, ki imajo na svoji zastavi zapisano, da hočejo razbiti staro Avstrijo in uresničiti svoje panslavistično kraljestvo. Vidil bi hinavce, ki ližejo vsakemu dvornemu portirju pete, ki pa bi najraje razodeli svojo ljubezen do Balkana. Vidil bi kak ostudni boj se bije proti tisti nemški krvi, katera kroži v cesarjevih žilah... Videl bi vse to in rekel: Vbogi, lepi Korotan! Srečen bodeš v hipu, ko odzeneš vse hujšakače, ki prinašajo čez karavanke temo faršta!

Gonja proti duhovniku. Prvaki se delajo vedno za najhujše terciarje in liki gotobom dvigajo poglede k nebu, kadar jih kedo vidi. Pa je vse le hinavstvo! Kdor ne trobi v njihov rog, tega skušajo poteptati v blato. Divjo gonjo vzpizirjajo celo proti duhovnikom, kateri se brigajo le za svoj poklic in ne za politiko. Dokaz temu je sledeči dopis, katerega smo pre-

jeli iz sv. V... in ki se glasi: Župniku pri sv. — — — hvaležno priklanjamo, ker na dan državnozborake „vojske“ ni svoje „ovčice“ proti našemu kandidatu nahujskal in tudi sam ni prišel na volilno bojišče. To je redek izjemalec, ako pomislimo, da je večina duhovnikov našega volinega okraja na vse kriplje za prvaškega klerikalca agitirala. Prvaki pa župnikovo zadržanje pozabiti ne morejo. Na veliko Gospojnico so nekega „žleiferja“, ki se zove „Smuk pod grm“ po obličju počrnil, tako da je bil skoraj vragu enak, potem je dobil pol litra žganja za njegovo potrpežljivost in nazadnje so ga pred župnišče zatiščali, kjer je kakor mu je ukazano bilo, gospoda župnika zmerjal, akoravno je dan poprej lepo podporo od njega izprosil. Župnik ga ni tožil, ker on raje hudo za dobro vzeme. Oni potepuh pa je še par dni po vasi razgrajal in prvaška občinska policija ga ni zaprla, ja prvaška „gospoda“ ga je celo neki večer k mizi povabila, kjer je smel še eden „obtel“ zato piti, ker je župnika zmerjal. Prej da se je od tih podivjanih prvakov poslovil, jih je pa še malo po nemško zasolil. Rekel je: „Gute Nacht und ich danke, dass ich als armer Schlucker unter meinen ange... Kindem sitzen durfte“. Na te zaničljive besede bi ga prvaška „Drhavra“ in pa „Šmirfinki“ nakle-stila, ko bi ga v temni noči le vjeti mogli. Gospod župnik, zapomnite si te zvite prvake! — Tako stoji torej stvar. Za pobožnost in vero ter duhovništvo je tej prvaški gospodi prokleta malo. Gre se je jim le za gonjo proti vsemu, kar se ne strinja z mračnjastvom.

Iz Glinjske okolice se nam piše: Pri „Lažniku“ na prvaškem otoku Glinjanov (?) stanuje zagriženi prvaški dolgokoljar. Imenuje se baje Ciril Grešnik. Nedavno je bil nehote v občinski „penzion“ potisnjen. Ta revež se joka zdaj vsak pondeljek po občinskemu prestolčeku. Zhi se mu, da ne more brez njega sedeti in živeti. Zatorej hoče prihodnjič še enkrat svojo srečo poskusiti. Pri vsaki priložnosti se prilizuje volilcem, čes da ni on srenjsko denarico posnil in v dolžna pisma skril... Prvaki pa pretijo, ako bode se kdaj takšen grešnik nadprvak postal, mu bodo ojstro na prste gledali...

Far pade v potok. Iz Sel nad Borovljami se nam poroča: V Selah je navada, da je šla vsako leto procesija na Bajdiše. Zdaj se pa to ne zgodi več. In kdo je to naredil? Nikdo drugi kakor župnik Ivan Nagell, po slovensko Ivan Žreblj ali še bolje narodno Žrebeljevičević. Pred nekaj leti, na določeni dan so se zbrali Seljani pri cerkvi. Procesija se pomika pod vodstvom Hrvata Žrebeljevičevica proti Bajdišam. Po opravilu se vrne ovrži pastir proti domu. Pa viš ga šmenta, pri Herperžnikovem križu, pri narodnostni meji nekaterih Seljanov, se je mili dušni varuh zmotil; namesto da bi bil šel proti slovenski trdnjavi, je šel v neki nemški „birehaus“. Morda je že četr ure daleč vohal sladko vince. To mu je pa tudi teknilo. Slo mu je v želodec, v glavo in posled, kar je pa bil najbolj sitno, tudi v noge. Veliko je trpel požegnani želodček. Ko je bil že dosti „nabasan“ ga je šel izprazniti. Z nogami se krepko vpira v tla, z glavo in rokami se nasloni ob steno in — je klical sv. Urha ali, kakor Seljani pravijo „poka drvo“ Za želodcem pride glava na vrsto. Eno kolo v glavi se je vstavilo, druga kolesa pa začnejo ropotati: ohoho, ti moja ljuba punca, pij malo vinčka in čajčka, ehehe, sem pojđ, no, no še malo bliže, uhuha, kak si lepa, fletna... Nazadnje pridejo noge na vrsto. Noč se bliža; no treba iti v „trdnjavo“. Ker sam ni več mogel hoditi, je vzel spremljevalca s seboj. Tisti je imel težko delo:

Zdaj na desno, zdaj na levo,
Zdaj črez kamen, bums v drevo,
Oho, za Boga miloga! Žegnani se pobere.
Cesta ni dosti široka, štrbunk leži v potoku.
Žaba ga prijazno pozdravlja „kvak, kvak, ni padel vznak“. Ojoj, voda je tudi v tem grabnu mokra in mrzla. Lazil je tam okoli po vseh štirih. Klobuk je splaval naprej, pamet se je pa v hladni vodi zopet malo vrnila; toda premalo. Sam ni mogel z luže. Dve deklici sta prišli k sredi mimo plavajočega. Potegnili sta ga na snob. Tresel se je, kakor kozel tri ure pred smrtjo. Spravili so ga v hišico, kjer je prenočeval. Drugi dan je šel z izsprojenim ljuknastim, ve-

gastim
kemu s
župnik,
na sveti
na prav
Bajdiše,
kušaj n
imaš —
grabnu
Sr
Anderv
da je k
Za
ki ima
Us
28 let
Baje se
Re
prijatelj
bil te
perga
pisali.
Na
Spodaj
3. uri
nica. S
govedi
16. me
najbolj
so gvi
to so
glav in
in dve
more l
stoji z
I. Hval
II. „
III. „
IV. „
V
prav c
da im
kastih
meji
nostra
vili p
se us
Dostle
kalcij
koz;
Grad
Trst,

klombokom na glavi proti „trdnjavi“. Vsa-
na se je milostljivo smehljaj. Vprašamo te,
kdo je kriv, da vera peša? Tisti ki se
putih opijanjajo, ali kdo drugi?! Potem
paviš: „Mi ne gremo več s procesajo na
še, ker so Bajdišani preveč neverni“. Po-
malo v svojo kosmato vest; ali je še
—? Pred nekaj dni so našli v Čevkovem
neko kosmato stvar. Pravijo da je to.
Smrtna nesreča. V Trbižu je prišel voznik
herwald pod voz in je bil tako težko ranjen,
je kmalu nato umrl.

Zaprli so v Beljaku znanega lopova Baderja,
ma razne vlome in Satrine na vesti.

Ustrelila se je v Sv. Martinu pri Beljaku
letna hčerka Alojzija, čevljarja g. Auerniga.
se je ji zmešalo.

Rosegger na Koroškem. Veliki štajerski
telj in ljubitelj kmetov Peter Rosegger je
dni v Friesahu. Potem je šel skozi Pli-
na na Dobrač. O Roseggerju smo že veliko

Nagrada (prämiringa) goveje živine. Iz
krojega Roža se nam piše: 25. oktobra ob
dopolodne napravi c. k. kmetiska podruž-
Spodnji Rož v Kožentauri splošno nagrado
sine. Prignati se smejo, I. plemski biki od
meseca više stari, II. krave od petega teleta
boljše z priredkom, III. telice (jenice) ktere
ušno breje, IV. takozvani „zuchtstämme“,
o živinske črede sestavljene iz najmanj osem
in acier: enega bika, treh krav, dveh jenic
treh najmanj šest mesecev starih telet. Vse
biti čiste Möltalezke race. Premija ob-
uje
a (preis) za bika 90—100 K, za krave 40 K,
" " " " 70—80 " " " " 30 "
" " " " 50—60 " " " " 20 "
" " " " 30—40 " " " " 10 "
V korist domače reje bi bilo, da se prične
obširno število lepe živine, in se pokaže,
namo tudi že tukaj pravi in lep fozel še-
h govedi.

Po svetu.

Kolera na Ogrskem. V Toronya na gališki
se je pojavil slučaj navadne kolere (cholera
asra). Tudi v komitatu Marmaros se se poja-
podobni slučaji. Storili so se vsi koraki, da
ostavi to grozovito bolezen

Crne kože v Dunaju še vedno niso zatrte.
lej je 73 oseb obolelo in 9 že umrlo. Kleri-
na Dunaju so klicali vedno proti stavljenju
Zdaj se vidi posledice.

Loterijske številke.

dec, dne 24 avgusta: 30, 83, 3, 76, 64,
dne 31. avgusta: 75, 54, 27, 82, 70,

*Naj tače majhn sem možic!
Da sem lepo debelih lic.
In ta sem le zato dobil.
Na sem Kathreinjevo kavo pil.*

Pristna samo v Izvirnih zavojih z imenom **Kathreiner.**

Niče naj bi ne pil nočno razbujajoče mate kave nemešane!

Kathreinerjeva Knelppova sladna kava

ama se je obnesla za najokusnejšo primes, ki lahko prebavna, redina in svetovorna pusti zdravje.

Otroke bi bilo samo še navajati Kathreinerjeve kave.

Gnojenje s Tomaževo moko v jeseni ali po zimi napravi spomladansko delo veliko bolj ednostavno; kajti posujeje gnojil v spomladi odpače. K temu pride še, da je tako gnojenje veliko cenje kakor ono s superfosfatom ali drugim, fosforsko-kislim gnojilom. Zlasti pri sladki pesi naj bi se bilo posebno na kra- jih, ker so korenine vnete; s Tomaževo moko gnojilo, ker je to dobro sredstvo proti tej bolezni.

„Štajerc“

je najprimernejši list za inzerate. V „Štajercu“ objavljena

oznanila

o trgovskih zadevah, o obrtniških stvareh, o prodaji in nakupu zemljišč, hiš itd. sploh vsako oznanilo, ki se naj čimbolj v javnosti razširi, — imajo

polni uspeh,

kajti „Štajerc“ je najcenejši in naj- bolj razširjeni list na Štajerskem in Koroškem.

Vsako inzeriraj v „Štajercu“!

Harmonika na vetru (Windspiel)
Praktična novost!
Krasna godba!

Ta instrument se na vrtnih hišah, štangah, drevesih, hišah itd. pritrudi in daje ti glasovi in akordi že pri najmanjšem vetru res (prijetem) umetni vžitek. Harmonike (Windspiel) so 28 cm dolge in stane komad

samo K 3— samo

Razpošilja se po poštнем povzetju Erzgebirgisches Musikwaren - Versandhaus, Hanns Konrad v Mostu (Brüx) Nr. 876 na Češkem.

Zahtevajte velik ilustrirani cenik z nad 3000 slikami brezplačno in poštne pristat.

Lepo posestvo 612

1/4 ure od železnice in 1/4 ure od cerke odaljeno obstoječe iz lepe hiše gospodarskega poslopja, 10 oralov zemlje; med to 1 1/2 oral. gozda 2 1/2 oral. travnika 1 1/2 oral. sado- nosnika, drugo pa njive se zaradi bolezni takoj proda za 3000 gold. Pojasnila da uprav- ništvo Štajerca

Franz Schönlieb
puškar in posestnik v Borovljah na Koroškem, izdelovatelj umetnih pušk, iz- skušen v c. kr. arsenalu, prev- zame tudi vsakovrstna popra- vila. Priporoča posebno puške na kroglo z legiranim strelom promer covi 9-3 in 8-1 mm. Mnogo ilustrirani cenilnik se dobi brezplačno. 549

Lepa hiša

s poljem ali brez polj v Draž- niah (Draasdorf) pri Ptujju je na prodaj. Več se izve pri g. Gröbner-ju Minoritenplatz 5 v Ptujju. 594

Posestvo s zidano hišo

in obširnem gospodarskim po- sloplem okoli 5 oralov zemlje, tako da se lahko 3 do 4 go- vedi redi se proda s živino svinjam in drugim premaklj- vim biagom kakor vozi itd., vred za 5000 kron. Pojasnila da Amalija Kacjan pri Sv. Miklavž pošta Hoče. 601

Ženitna ponudba

Sem 'udovec, 31 let star v službi pri železnici in si iščem dekleta ali vdovo do 30 let staro; taista mora biti nem- skega in slovenskega jezika zmorna dobra hišna osterbnica katera ima tudi ljubezen do otrok in okoli 1000 gold pre- moženja. Dopsi naj se pošljejo na naslov „Görz post restante st. 3“ 605

Dobro idoča krčma

in mesarija pri Sv Benediktu v Slov. goricah, se da v na- jem ali na račun. Najtažnjeje pogodila se izvejo tamkaj v 611 vasi št. 11.

Jako lep in velik pes

(Vorsteinhunde) 6 mesecov star, iz vrsten čuvaj se takoj proda. Za vidit je v Grund- nerjovi gostilni na Pragarskem Pragerhof, kje se tudi cene 613 izve.

Lepa hiša 559

s 1/2 orala zemlje, 1/2 ure od Ptujja, najbolj sposobna za krčmo je na prodaj. — Prido- bitev krčmarske koncesije je zagotovljena. Pojasnila da upravništvo „Štajerca.“

Sodi

v najboljem stanu od 100 do 700 litrov vsebine se takoj prodajo pri Jos. Grecco v Celju. 593

I njiva

okoli 1/2 orala velika v mest- nem gozdu (Stadtwald) pri Ptujju proda za 600 gold po- sestnica Betty Hotko v Ptujju. 604 Postgasse št. 12.

Žagarji

se sprejmejo pri g. Franz Cleinseich-u v Twim- bergu, p. Gutenstein na Koroš- kem. 563

Kovaški pomočnik in en kovački učenec

se sprejmeta takoj pri gosp. Betty Taamm v Ptujju. 614

Pozor! Čitaj! Pozor!

Pakraške želodčne kapljice.

Staro slovito, izvrstno delujoče sredstvo pri be- leznih v želodcu in črevih, — ošobito se priporočajo — pri zaprtju in nerednem odvajanju — pehanju, — kongestiji — pomanjkanju teka, krčih itd. Nedosežno sred- stvo za vzdržanje dobrega prebavanja.

Delovanje izvrstno vspeh siguren. Cena je za 12 steklenic (1 dvanajstoriča) 5 K franko na vsa- ko pošto po povzetju ali če se pošlje denar na- prej. Manj kot 12 steklenic se ne pošilja. Prosimo, da se naroča naravnost od:

P. Jurišiča,
578 lekarnarja v Pakracu št. 200 (Slavonija)

Fabrika za poljedelske in vinogradniške mašine

Josef Dangls Wtw. Gleisdorf

priporoča najnovejše „Göpel“, mlatine stroje, mašine za rezanje krme, šrot-mline, za rezanje repe, „Mairebeler“, tribure, pumpe za gnojico, brana za mah (Moos- egge), konjske mrvne grablje, ročne grablje, vile za mrvo, kose za travo in žitje, najnovejše sadne mline s kamnitimi valjčki in za- cinarimi „Vorbrecherji“, hidrav- tične prese (z original Oberdruck- Diff-Hebelpresswerke Patent Duch- seher (z največjim uspehom), ki se dobijo le pri meni,

Angleški „Gustah Messer“.

Rezervni deli. Prodaja mašin tudi na čas in ga- rancijo. Ceniki zastoj in franko. 282

Seno, slamo in oves

kupuje po najvišji ceni

Carl Tepperi v Celju.

574

Hranilnica (Sparkassa)

vlad. državnega mesta Ptuj

Vstanovljena leta **1862.** Čekovnemu računu št. 808051 pri c. kr. pošto-hranilničnem uradu.

Mestni de- narni zavod. Giro konto pri podružnici avst. ogersk. banke v Gradcu.

Uradne ure za poslovanje s strankami ob delavnikih od **8—12 ure.**

Občenje z avst. ogersko banko.

priporoča se glede vsa- kega med hranilnične zadeve spada- jočega posredovanja, istotako tudi za posredo- vanje vsakršnega posla z avst. ogersk. banko.

Strankam se med uradnimi urami radovoljno in brezplačno vsaka zadeva pojasni in po vsem vstreže.

Ravnateljstvo.